

væsentligt kvalitetsløft til den almene boligsektor.

Oveni kommer så de 400 mio. kr., vi har afsat til udsatte områder. Vi skal have vendt den forkerte retning, som det desværre går i mange steder med flere ledige folk på overførselsindkomster i visse boligområder, og vi mener, at vi med den her indsats har en bedre chance end nogen sinde før.

Så er der det med nybyggeriet. Vi er jo sådan set dem i den her sag, som mener det, vi altid har gjort, nemlig at det er i orden, at Landsbyggefonden bidrager til statens udgifter til nybyggeri. Den hedder jo sådan set Landsbyggefonden. Man kunne have kaldt den Landsrenoveringsfonden, men den hedder faktisk Landsbyggefonden, og det er måske, fordi meningen i sin tid var, at den også skulle være med til byggeformål.

Det, vi jo kan konstatere, er, at Landsbyggefondens bidrag til nybyggeri faktisk er så lavt, som det nogen sinde har været. Og det var vigtigt for os, for ellers fik vi simpelt hen ikke luft til at få afsat midler til renovering.

Vi har ikke noget problem med, at lejerne også yder et bidrag, for vores sigtepunkt har altid været en så vidt muligt selvfinansierende sektor. Det er også det, man kan læse i Landsbyggefondens formålsparagraffer, netop den samme ambition om øget selvfinansiering. Og det er sådan set også det, vi var med til, dengang vi var i regering – vi kan godt huske det lidt endnu – at fremme som formål. Så det er i hvert fald ikke os, der har skiftet position.

Vi synes sådan set, at den her aftale gør det, som mange har efterlyst, også mange af kritikerne, nemlig at sikre mange flere penge til renovering og til at undgå nedslidning.

Endelig vil jeg lige kort komme ind på reformen, for den synes jeg faktisk der er meget få der har nævnt her i dag. Jeg synes ikke, man skal glemme, at en væsentlig del af den her aftale er, at vi nu får sat gang i et reformarbejde. Vi er enige om, hvad sigtepunktet er. Det er nemlig en sektor, hvor der er meget mere handlefrihed for den almene boligsektor, og hvor kommunerne skal være omdrejningspunktet.

Kl. 16.30

Vi vil gerne ind og se på en finansieringsreform af den almene boligsektor, og alt sammen er helt efter vores hoved. Vi tror på, at det, hvis vi ellers tager skridtet, kan give en meget bedre

almen boligsektor, en langt stærkere almen boligsektor, der kan handle og lave gode løsninger, der passer til de udfordringer, der er lokalt. Så alt i alt er vi glade for den her aftale og det her forlig, og vi ser frem til det lange sigt, nemlig hvad der sker med en reform.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg er altid glad, når en ordfører ikke står og læser op af lovforslaget, men siger, hvad partiet mener. Det synes jeg man skal respektere, og det gør jeg også i fru Charlotte Fischers tilfælde. Men jeg synes, der indsnes sig nogle underlige bemærkninger, nemlig at der aldrig har været taget så få penge nogen sinde før som med den her aftale. Så synes jeg, at fru Charlotte Fischer skal bekræfte, at der fra 1978 og frem til år 2000 ikke blev brugt en krone fra Landsbyggefonden til ydelsesstøtte, altså opførelse af nye boliger. Det er sådan det ene spørgsmål: Er det ikke korrekt? For så passer det ikke, hvad fru Charlotte Fischer sagde i sin tale.

Det andet er: Anerkender fru Charlotte Fischer og Det Radikale Venstre, at der er et renoveringsbehov i størrelsesordenen 160-170 mia. kr. i de kommende 20 år i den almene sektor?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu kan man tale om tidshorisont og om, hvor langt man skal gå tilbage. Jeg går ud fra, at det er 1978, vi går tilbage til. Det er muligvis rigtigt, og går vi endnu længere tilbage, er det sikkert også rigtigt. Det, jeg hæfter mig ved, er det princip, at når Landsbyggefonden har kunnet bidrage til nybyggeri, har vi været fælles om det i regeringen. I 1999 var vi fælles om det, og i 2001 blev der fremsat et lovforslag; det var noget af det sidste, SR-regeringen gjorde, inden man lukkede og slukkede.

Og så var vi åbenbart så glade for det lovforslag, der betød, at man medfinansierede nybyggeri, at vi genfremsatte det, efter at vi var kommet i opposition. Vi må have været rigtig glade for det her med at yde støtte til nybyggeri.

Så jeg vil bare sige, at princippet burde Socialdemokraterne også være enige i, nemlig at det er o.k. at yde til nybyggeri. Så kan vi tale om, hvor meget, og så siger jeg bare, at vi er gået rigtig meget længere ned i forhold til, hvor vi var f.eks. i 2002, hvor Socialdemokraterne selv var med.